31993R3603

31.12.1993. *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* L 332/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 3603/93

od 13. prosinca 1993.

o utvrđivanju definicija za primjenu zabrana iz članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 104.b stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

u suradnji s Europskim parlamentom [2],

budući da se članak 104. i članak 104.b stavak 1. Ugovora izravno primjenjuju; budući da se, ako je potrebno, pojmovi iz članka 104. i članka 104.b stavka 1. mogu utvrditi;

budući da bi trebalo odrediti pojmove „prekoračenja po računu" i „druge vrste kredita" iz članka 104. Ugovora, pogotovo u odnosu na postupanje s potraživanjima koja su postojala 1. siječnja 1994.;

budući da je poželjno da nacionalne središnje banke koje sudjeluju u trećoj fazi Ekonomske i monetarne unije uđu u takvu Uniju s bilancama u kojima su potraživanja prenosiva prema tržišnim uvjetima, posebno kako bi se monetarnoj politici Europskog sustava središnjih banaka omogućila potrebna fleksibilnost i kako bi se dopustilo različitim nacionalnim središnjim bankama koje sudjeluju u monetarnoj uniji da u uobičajenoj mjeri pridonose monetarnom prihodu koji se među njima raspodjeljuje;

budući da bi trebalo ovlastiti središnje banke koje i nakon 1. siječnja 1994. još uvijek imaju neprenosiva potraživanja prema javnom sektoru, ili na koje se primjenjuju uvjeti koji se razlikuju od tržišnih uvjeta, da postupno pretvore takva potraživanja u prenosive vrijednosne papire s fiksnim rokom dospijeća i u skladu s tržišnim uvjetima;

budući da je stavkom 11. Protokola o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske predviđeno da Vlada Ujedinjene Kraljevine može zadržati oblik kredita „ways and means" kod Bank of England, ako, i sve dok Ujedinjena Kraljevina ne prijeđe u treću fazu; budući da je potrebno omogućiti pretvaranje iznosa takvih kredita u utrživi dug s fiksnim rokom dospijeća u skladu s tržišnim uvjetima, ako Ujedinjena Kraljevina prijeđe u treći fazu EMU-a;

budući da je Protokolom o Portugalu utvrđeno da se „Portugal ovime ovlašćuje da zadrži mogućnost korištenja beskamatnim kreditom kod Banco de Portugal dodijeljenog autonomnim područjima Azora i Madeira, prema uvjetima utvrđenim postojećim portugalskim zakonima"; te da se „Portugal obvezuje da će nastojati na najbolji mogući način okončati korištenje gore navedenog kredita;

budući da države članice moraju poduzimati primjerene mjere kako bi osigurale da se zabrane iz članka 104. Ugovora primjenjuju učinkovito i u potpunosti; budući da se posebno kupnje na sekundarnom tržištu, ne smiju koristiti radi zaobilaženja svrhe tog članka;

budući da, u okviru ograničenja utvrđenih ovom Uredbom, izravno stjecanje utrživih dužničkih instrumenata od strane središnje banke jedne države članice, koji su izdani od strane javnog sektora druge države članice, ne pridonosi zaštiti javnog sektora od pravila tržišnih mehanizama ako se takve kupnje obavljaju s isključivom namjerom upravljanja deviznim pričuvama;

budući da su, neovisno o ulozi koja je dodijeljena Komisiji u skladu s člankom 169. Ugovora, Europski monetarni institut, te potom Europska središnja banka, obavezni osigurati, u skladu s člankom 109.f stavkom 9. i člankom 180. Ugovora, da nacionalne središnje banke poštuju obveze utvrđene Ugovorom;

budući da dnevni krediti središnjih banaka mogu potpomoći nesmetanom funkcioniranju platnih sustava; budući da su

[1] SL C 324, 1.12.1993., str. 5. i SL C 340, 17.12.1993., str. 3.

[2] SL C 329, 6.12.1993. i Odluka od 2. prosinca 1993. (još nije objavljena u Službenom listu).

stoga dnevni krediti odobreni javnom sektoru usklađeni s ciljevima iz članka 104. Ugovora, pod uvjetom da se ne mogu produžiti na sljedeći dan;

budući da funkcija središnje banke kao fiskalnog agenta ne bi trebala biti onemogućena; budući da se, čak i ako obračun čekova koje su treće osobe izdale u korist javnog sektora povremeno obuhvaća kredit, članak 104. Ugovora ne bi se trebala smatrati kao zabrana takvog postupanja, pod uvjetom da to općenito dovodi do kreditiranja javnog sektora;

budući da držanje kovanica od strane središnje banke, koje izdaje javni sektor i koje se knjiže u korist javnoga sektora, predstavlja oblik beskamatnog kredita javnom sektoru; budući da, ako se radi samo o ograničenim iznosima, takva praksa nije u suprotnosti s načelom iz članka 104. Ugovora; budući da, prema tome, s obzirom na poteškoće do kojih bi moglo doći zbog potpune zabrane takvog oblika kredita, takav kredit može biti dopušten u granicama predviđenim ovom Uredbom;

budući da nakon ujedinjenja Savezna Republika Njemačka ima posebne teškoće u odnosu na postupanje u skladu s ograničenjima postavljenim za takva sredstva; budući da je u tim okolnostima primjereno odobriti veći postotak za ograničeno razdoblje;

budući da financiranje obveza javnog sektora prema Međunarodnom monetarnom fondu ili obveza koje proizlaze iz primjene srednjoročne financijske pomoći Zajednice od strane središnjih banaka dovodi do inozemnih potraživanja koja imaju sve značajke pričuva; budući da bi stoga trebale biti odobrene;

budući da su javna poduzeća obuhvaćena zabranom iz članka 104. i članka 104.b stavka 1.; budući da su utvrđena Direktivom Komisije 80/723/EEZ od 25. lipnja 1980. o transparentnosti financijskih odnosa između država članica i javnih poduzeća ([1]),

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Za potrebe članka 104. Ugovora:

(a) „prekoračenja po računu" znači svako dodjeljivanje sredstava javnom sektoru koje za posljedicu ima, ili bi moglo imati, dugovni saldo;

(b) „druge vrste kredita" znači:

i. svako potraživanje prema javnom sektoru koje je postojalo 1. siječnja 1994., osim potraživanja s fiksnim rokom dospijeća koja su stečena prije toga datuma;

ii. svako financiranje obveza javnog sektora prema trećim osobama;

iii. ne dovodeći u pitanje članak 104. stavak 2. Ugovora, sve transakcije s javnim sektorom koje imaju ili bi mogle imati za posljedicu potraživanja prema tom sektoru.

2. „Dužnički instrumenti" u smislu članka 104. Ugovora nisu: vrijednosni papiri koji su stečeni od javnog sektora radi osiguranja pretvorbe istih u prenosive vrijednosne papire s fiksnim rokom dospijeća u skladu s tržišnim uvjetima:

— neprenosiva ili s tržišnim uvjetima neusklađena potraživanja s fiksnim rokom dospijeća stečena prije 1. siječnja 1994., pod uvjetom da rok dospijeća tih vrijednosnih papira ne nastupa nakon dospijeća prethodno navedenih potraživanja;

— iznosi „ways and means" kredita koje Vlada Ujedinjene Kraljevine drži kod Bank of England do datuma, ako je utvrđen, kad Ujedinjena Kraljevina prijeđe u treću fazu EMU-a.

Članak 2.

1. Tijekom druge faze EMU-a, kupnje utrživih dužničkih instrumenata od strane nacionalne središnje banke jedne države članice koje je izdao javni sektor druge države članice, neće se smatrati izravnim kupnjama u smislu članka 104. Ugovora, pod uvjetom da su takve kupnje obavljene jedino sa svrhom upravljanja deviznim pričuvama.

2. Za vrijeme treće faze EMU-a, sljedeće kupnje obavljene isključivo radi upravljanja deviznim pričuvama neće se smatrati izravnim kupnjama u smislu članka 104. Ugovora:

— kupnje utrživih dužničkih instrumenata nacionalne središnje banke jedne države članice koja ne sudjeluje u trećoj fazi EMU-a od javnog sektora druge države članice,

— kupnje utrživih dužničkih instrumenata Europske središnje banke ili nacionalne središnje banke jedne države članice koja sudjeluje u trećoj fazi EMU-a, od javnog sektora države članice koja ne sudjeluje u trećoj fazi EMU-a.

Članak 3.

Za potrebe ove Uredbe, „javni sektor" znači institucije ili tijela Zajednice, tijela središnje vlasti, regionalna, lokalna ili druga javna tijela vlasti, ostala javnopravna tijela ili javna poduzeća država članica.

([1]) SL L 195, 29.7.1980., str. 35. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 93/84/EEZ (SL L 254, 12.10.1993., str. 16.).

„Nacionalne središnje banke" znači središnje banke država članica i Luksemburški monetarni institut.

Članak 4.

Dnevni krediti Europske središnje banke ili nacionalnih središnjih banaka odobreni javnom sektoru ne smatraju se kreditima u smislu članka 104. Ugovora, pod uvjetom da su ograničeni na jedan dan i da se ne mogu produžiti.

Članak 5.

Kada Europska središnja banka ili nacionalne središnje banke od javnog sektora zaprime čekove radi naplate, izdane od strane trećih osoba te ih knjiže u korist javnog sektora prije terećenja banke izdavatelja čeka, ta se radnja ne smatra kreditiranjem u smislu članka 104. Ugovora ako je od trenutka primitka čeka prošlo određeno vremensko razdoblje koje je u skladu s uobičajenim razdobljem za naplatu čekova od strane središnje banke dotične države članice, pod uvjetom da svaki saldo koji pritom može nastati predstavlja iznimku, da je takav saldo manjeg iznosa te da ga je moguće poravnati u kratkom roku.

Članak 6.

Držanje kovanica od strane Europske središnje banke ili nacionalnih središnjih banaka, koje izdaje javni sektor i koje su knjižene u korist javnog sektora, ne smatra se kreditom u smislu članka 104. Ugovora, ako iznos tih sredstava ostane ispod 10 % vrijednosti kovanica u optjecaju.

Taj će iznos do 31. prosinca 1996. za Njemačku biti 15 %.

Članak 7.

Financiranje obveza koje javni sektor ima prema Međunarodnom monetarnom fondu ili koje proizlaze iz primjene srednjoročne financijske pomoći koja je predviđena Uredbom (EEZ) br. 1969/88 [1], od strane Europske središnje banke ili nacionalnih središnjih banaka ne smatra se kreditiranjem u smislu članka 104. Ugovora.

Članak 8.

1. Za potrebe članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora, „javno poduzeće" određeno je kao poduzeće u kojem država ili druge regionalna ili lokalna tijela imaju neposredan ili posredan prevladavajući utjecaj, bilo na temelju svojih vlasničkih prava, sudjelovanja u financiranju ili pravila koja uređuju rad poduzeća.

Smatra se da država ili druge regionalna ili lokalna tijela imaju neposredan ili posredan prevladavajući utjecaj, u odnosu na poduzeće ako:

(a) posjeduju većinski udio upisanog kapitala poduzeća;

(b) raspolažu većinu glasova koji se odnose na dionice koje je poduzeće izdalo; ili

(c) mogu imenovati više od polovice članova upravnih, upravljačkih ili nadzornih tijela poduzeća.

2. Za potrebe članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora, Europska središnja banka i nacionalne središnje banke ne pripadaju javnom sektoru.

Članak 9.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1994.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. prosinca 1993.

Za Vijeće
Predsjednik
Ph. MAYSTADT

[1] Uredba Vijeća (EEZ) br. 1969/88 od 24. lipnja 1988. o uspostavi jedinstvenog instrumenta kojim se osigurava srednjoročna financijska pomoć za platne bilance država članica (SL L 178, 8.7.1988., str. 1.).